

571-632 | **Profeet**

622 | **Hijra**

(knipblad 1)

632 | **Koran**

632-660 | **De eerste Kaliefen**

711-1085 | **Al Andalus**

750-1258 | **Abbasiden**

830 | **Huis van de wijsheid
Dar el Chikma in Bagdad**

980-1037 | **Avicenna**

1058-1111 | **Al Ghazali**

1099-1271 | **Kruistochten**

1126-1198 | **Averroes**

1280-1922 | **Ottomaanse Rijk**

(knipblad 2)

1492 **Val van Granada**

1703 **Wahhabisme**

1906-1949 **Hassan al Banna**

1906-1966 **Said Qutb**

1912-1956 **Marokko als
Frans en Spaans protecto-
raat**

1922-1938 **Atatürk**

1925 **Malcolm X**

1928 **Moslimbroederschap**

1948 **Stichting van Israël**

1961 **Marokkaanse en
Turkse gastarbeiders in
België**

1987-1993 **Intifada**

2001 **Nine Eleven**

(knipblad 3)

Hij werd geboren als lid van de Qurasj clan. Zijn vader – Abdoe Allah – heeft hij nooit gekend. Op zesjarige leeftijd verloor hij ook zijn moeder – Amina bint Wahab. Hij werd verder opgevoed door zijn oom Abu Talib. Op 25-jarige leeftijd huwde hij Khadija – een leidster van karavanen. Hij was gekend als een vrome, betrouwbare en eerlijke man waar iedereen op kon rekenen, van welk geloof ook. Op veertigjarige leeftijd kreeg hij zijn eerste openbaring via de engel Gabriël/Djibriel. Hij is gekend als de ‘Zegel der Profeten’ en boodschapper van God binnen de islamitische traditie.

Mohammed v.z.m.h. leidde – na heel wat hindernissen – zijn volgelingen van Mekka naar Medina. Hij kreeg in Mekka immers te veel tegenkanting van de Qurasj handelaars. Deze handelaars waren uit op winst en keken niet meer om naar de kloof tussen arm en rijk.

Dit is ook het begin van de islamitische jaartelling. Vanaf dan startte men met de islamitische jaarkalender. Op 18 december 2009 vierden de moslimlanden het islamitisch Nieuwjaar, het werd toen 1431.

Dit heilig boek werd overgebracht in 23 jaar, de profeet gaf alles geleidelijk door aan zijn metgezellen. Toen de Profeet v.z.m.h. in het jaar 632 (Chr.) overleed, was er niet veel opgeschreven. Bepaalde soera's (hoofdstukken) waren bewaard door verschillende volgelingen van de Profeet v.z.m.h. Zij hadden allemaal een gedeelte, maar niemand van hen had alles. Omdat de verzen doorlopend geopenbaard werden, tot een paar maanden voor de dood van de Profeet v.z.m.h., maakten de metgezellen zich meer zorgen om het te onthouden dan om het allemaal in een boek vast te leggen. Als gevolg daarvan is de bundeling van de soera's in één boek niet gebeurd tijdens het leven van de Profeet v.z.m.h.

Na de dood van de Profeet v.z.m.h. was er discussie over hoe de moslims verder moesten. Verschillende bevolkingsgroepen keerden zich tegen de islam. Abu Bakr, een trouwe metgezel van de Profeet v.z.m.h., werd aangesteld als leider en kreeg de opdracht om de islam opnieuw te vestigen in het Arabisch schiereiland. Om te voorkomen dat de Koran verloren zou gaan voor toekomstige generaties, gaf hij ook op de opdracht om de Koran op te schrijven in één boek. Dit gebeurde door Zaid bin Thaabit.

De opvolgers van Abu Bakr, namelijk Umar en Uthman, zorgden ervoor dat de oorspronkelijke Koran bewaard werd en breidden de Islamitische Staat steeds verder uit: naar Egypte, Syrië, Irak, Perzië, India, Rusland, China, Turkije, Noord-Afrika. Na de moord op Uthman ontstond er een conflict over wie hem zou opvolgen en over wat de nieuwe leider zou moeten doen. De moslimgemeenschap viel uiteen: de Sji'ieten en Alevieten kozen Ali als leider. Ali wou vooral op verzoening inzetten. De andere moslims, de grootste groep, kozen Muawiya. Deze vond het oppakken van de moordenaar het belangrijkste. Muawiya benoemde zijn oudste zoon als opvolger en stichtte zo de Ummayyaden-dynastie. In een dynastie is het steeds de oudste zoon van de leider die de volgende leider wordt.

Generaal Tarik Ibn Zayed veroverde Spanje en Portugal. Hij maakte er één groot rijk van. Dit rijk werd gekenmerkt door tolerantie en openheid tegenover andersgelovigen. Vooral de joden, die onder de christelijke vorsten erg onderdrukt geweest waren, kregen een nieuwe kans. Er werden joodse scholen opgericht en er ontstond een bloeiende Hebreeuwse poëzie. Cordoba was het belangrijkste centrum van dit rijk. Het was één van de weinige steden in Europa die beschikte over hospitalen, badhuizen, tientallen bibliotheken, waterleiding, straatverlichting en geplaveide straten. Het was een trekpleister voor wetenschappers, juristen, artsen en dichters. Uit heel christelijk Europa kwamen leken en clerici naar Cordoba en andere steden om les te volgen aan de moslimuniversiteiten en om Hebreeuwse of Latijnse vertalingen te kopen. Vooral astronomie, wiskunde, geneeskunde en chirurgie werden er bestudeerd.

Vanaf de elfde eeuw kwam het rijk steeds meer onder druk te staan. De christelijke vorsten probeerden met succes Spanje en Portugal opnieuw te veroveren en de moslims terug te dringen.

Deze traditionele Perzische geestelijke keerde zich tegen moslims die wetenschap beoefenden. Hij vond dat je alleen de Koran, de Hadieth en de Soenna mocht bestuderen, omdat deze de bron van de enige waarheid waren. De natuur bestuderen was volgens hem tijdverspilling. Hij wees de Griekse filosofen Plato en Aristoteles af als ongelovigen. Wie zich alleen op deze filosofen baseerde, was volgens hem een ongelovige.

Deze geestelijke kreeg in de volgende eeuwen veel navolging in de islamitische wereld. Belangrijke wetenschappers werden verbannen en hun boeken verbrand (bv Ibn Rushd of Averroes).

(knipblad 4)

In 750 werden de Ummayaden omvergeworpen door een andere dynastie. Zij bestuurden hun rijk vanuit Bagdad. Dat was toen het rijkste handelscentrum in West-Azië. In tegenstelling tot de Ummayaden, die de kaliefen zagen als politieke én religieuze leiders, zag deze nieuwe dynastie de kaliefen alleen als politieke leiders. Het religieus gezag laten zij over aan geleerden en rechters. Wel baseren ze hun beleid op de Koran en de Hadith. Tijdens deze dynastie krijgt het soennisme een duidelijke vorm. “Soennieten” betekent “volgelingen van de traditie”. Tijdens deze dynastie kende de islam een grote bloei en was er veel tolerantie en respect voor andersgelovigen.

In de elfde en twaalfde eeuw veroveren de Seltsjoeken, een islamitisch Turks volk, na verschillende veldslagen de macht over Perzië en grote stukken van het Byzantijnse rijk. In de twaalfde eeuw valt het rijk van de Seltsjoeken uiteen in vele kleine rijkjes. Eén daarvan werd in 1280 geleid door Osman I. Deze leider voerde het milletsysteem in, waarmee religieuze en etnische minderheden veel autonomie kregen. De opvolgers van Osman breidden het rijk steeds verder uit. Op het hoogtepunt van hun macht, in de zeventiende eeuw, omvatte dit rijk grote stukken gebied rond het Oosten van de Middellandse Zee (ze drongen in West-Europa door tot Wenen), rond de Rode Zee (in Egypte en Arabië) en rond de Zwarte Zee (grens met Rusland).

Vanaf de achttiende eeuw ging het echter bergaf door de vele oorlogen met oa de Russen, Britten en Fransen. Lokale heersers probeerden meer zelfstandigheid te krijgen en er was veel corruptie en de staat kwam in financiële problemen. Ze verloren veel gebied en kregen zware klappen tijdens de Eerste Wereldoorlog. In 1922 vormde Mustafa Kemal Atatürk wat er nog van het rijk overbleef om tot de Turkse Republiek.

Hier hielden vele Arabische intellectuelen zich bezig met wetenschap: astronomie, wiskunde, geneeskunde, filosofie,... De Kaliefen besteedden veel aandacht aan het beoefenen van wetenschap en de vertaling van klassieke werken naar het Arabisch. Dit zorgde voor wetenschappelijke vooruitgang, groei van beschaving en betere medische zorg.

Abu Ali Al-Hoessein Ibn Abdoellah Ibn Sina was een Perzisch medicus, geoloog, natuurkundige, wiskundige wetenschapper. Hij is auteur van talrijke boeken – geschreven in het Arabisch en het Perzisch. Op tienjarige leeftijd memoriseerde hij de Koran. Op achttienjarige leeftijd was hij geleerd in diverse takken. Hij schreef het beroemde medische boek AL-Qanun fi al-Tibb. Tot de twaalfde eeuw was dat ook in Europa een standaardwerk en kreeg het de naam Canon van de geneeskunde.

Ibn Rushd is beroemd geworden door zijn commentaren op de werken van de filosoof Aristoteles. In het Westen waren de belangrijke teksten van Aristoteles verloren gegaan. Dankzij Ibn Rush leerden Europese geleerden Aristoteles weer kennen. Ibn Rush hechtte veel belang aan rationaliteit, ook in het benaderen van de waarheden van de godsdienst. Daardoor kwam hij in conflict met de islamitische orthodoxie. Hij werd verbannen naar Marokko. Van daaruit trok hij naar Spanje. Hij had er veel invloed op de joodse en christelijke denkers en op de universiteiten van Italië en Frankrijk. Hij leverde een belangrijke bijdrage aan het humanistisch denken en bereidde de weg voor de Westerse moderniteit en Verlichting.

Tussen 900 en 1075 werden christelijke gebieden veroverd door moslims. De Rooms-Katholieke Kerk en de koningen/keizers in Europa probeerden die gebieden gewapenderhand terug te winnen. In totaal waren er negen oorlogen. De eerste en belangrijkste oorlog startte met de verovering van de Jeruzalem. Na deze overwinning probeerden de Europese koningen, keizers en Kerk om steeds meer nieuwe gebieden te veroveren, ook gebieden die ze nooit in bezit hadden gehad. Ze hadden echter weinig succes. In 1187 werd Jeruzalem terug bezit van moslims onder leiding van Saladin.

(knipblad 5)

Na acht eeuwen van islamitische overheersing, probeerden de christenen Spanje en Portugal te heroveren. In 1280 was praktisch alles weer in christelijke handen. Alleen één stad hield nog stand. Deze stad werd veroverd nadat het katholieke koningspaar, Ferdinand II van Aragon en Isabella I van Castilië, beloofden om de moslims en joden met rust te laten. De belofte werd al snel gebroken en iedereen werd verplicht om zich te bekeren tot het christendom. Sommige joden en moslims deden dit, anderen vluchtten uit Spanje. Rond 1500 werden duizenden bekeerde joden ervan verdacht in het geheim het joodse geloof te belijden. Ze werden vermoord door een speciale rechtbank van de Katholieke Kerk: de Inquisitie.

Mohammed Ibn Abdoel Wahhab stichtte een puriteinse islamitische beweging. Zijn leer had veel overeenkomsten met die van de salafisten. Maar, anders dan de salafisten, had zijn beweging sterke banden met de machtig familie van de Al Saud. De Al-Saud brachten in het begin van de 20ste eeuw het grootste deel van het Arabisch schiereiland onder hun gezag. Daarin liggen de heilige steden Mekka en Medina. Het koningshuis en de religie zijn tot vandaag nog sterk verweven in Saudi-Arabië. Deze strekking van de islam is er de staatsgodsdienst.

Hij werd geboren in Nebraska in een gezin van acht kinderen. Zijn vader werd vermoord door leden van de Black Legion van de Ku Klux Klan. Hij was een pientere kerel en deed het goed op school. Nadat een onderwijzer hem vertelde dat hij geen kans maakte om advocaat te worden omdat hij zwart was, verloor hij zijn interesse in school en hield hij zich bezig met drugs, prostitutie, gokken en inbraken. Hierdoor belandde hij in de gevangenis. Tijdens deze periode vatte hij zijn studies aan en kreeg hij interesse in Nation of Islam, een organisatie die de onderdrukking van zwarten door de witte maatschappij aanklaagde. Hij bekeerde zich tot de islam en werd bekend als mensenrechtenactivist die streed voor gelijkheid voor iedereen (ongeacht huidskleur) en had duizenden aanhangers. Hij stichtte ook een eigen organisatie: Muslim Mosque Inc.

Marokko wordt verdeeld onder Spanje (Noorden) en Frankrijk (Zuiden). Het is de bedoeling dat Frankrijk en Spanje Marokko begeleiden bij het moderniseringsproces. De weerstand van het Marokkaanse volk hiertegen was vanaf het begin groot. Er werd een onafhankelijkheidspartij opgericht. Deze partij werd ook gesteund door de Marokkaanse sultan Muhammed V. In 1953 verbannen de Fransen daarom de sultan. Vanaf dat moment breekt het Marokkaanse nationalisme door. Muhammed V keert terug en roept in 1955 de onafhankelijkheid van Marokko uit.

Dit is de bijnaam van Mustafa Kemal. Hij wordt president van Turkije in 1922. Hij hervormt het land grondig. Hij schaft het kalifaatschap en het sultanaatschap af en voert de scheiding van kerk en staat in. Zo wordt Turkije een seculiere staat. Mustafa Kemal laat kloosters en scholen voor geestelijken sluiten. Hij verbiedt het dragen van religieuze kledij en voert de Westerse kalender, tijdsrekening en familienaam in. Het Turks wordt de standaardtaal en het Arabisch schrift wordt door het Latijnse vervangen. Ook voert hij de algemene leerplicht en het stemrecht voor vrouwen in.

Deze onderwijzer kwam in opstand tegen de militaire bezetting van Egypte door de Britten. Hij vond dat de Britten het land economisch uitbuiten en de Egyptische cultuur en waardigheid kapot maakten. Hij pleitte voor het verdrijven van de Britten en Fransen in Egypte en wilde ook alle Westerse invloeden weg. Hij zag de islam als de oplossing van al deze problemen en richtte een organisatie op die zorgde voor onderwijs, informatie en liefdadigheidswerk voor de moslimgemeenschap. Vanaf 1945 trad zijn organisatie steeds meer op de voorgrond en gaf ze openlijk kritiek op de Egyptische politiek. Hij werd uiteindelijk vermoord, de dader is tot vandaag onbekend. Deze man is ook de grootvader van Tariq Ramadan.

(knipblad 6)

Deze organisatie werd in het begin van de twintigste eeuw in Egypte opgericht en is nog steeds actief. Ze zegt dat ze een rechtvaardig Islamitisch Rijk en Kalifaat wil stichten over de hele islamitische wereld. Ze wil de landen waar moslims in de meerderheid zijn, islamiseren. Ze wil dit doen zonder geweld te gebruiken. Ze wil de islamitische samenleving doen heropleven door terug te keren naar islamitische normen en waarden. Ze willen vermijden dat de islamitische cultuur overheerst wordt door de Westerse cultuur.

Deze organisatie is tot op vandaag heel populair. Ze heeft afdelingen in heel de wereld, onder andere in Syrië, Frankrijk en Jemen.

Na de Tweede Wereldoorlog vroegen de joden meer dan ooit om een eigen land met een eigen regering. De joden hadden tijdens de Tweede Wereldoorlog erg te lijden gehad onder vervolgingen en de holocaust. De Westerse landen besloten om op de vraag van de joden in te gaan. Ze kozen voor een gebied in de oude Palestijnse staat. Dat was toen een kolonie van de Britten. Er waren in die kolonie heel wat conflicten tussen verschillende Arabische bevolkingsgroepen. De kolonie werd door de Verenigde Naties verdeeld in een joods deel en een Arabisch deel. De joden keurden de opdeling goed, maar de Arabieren waren het niet eens met de verdeling. De Britse troepen verlieten het Palestijnse grondgebied en de joden richtten in het joods gedeelte hun eigen staat op. Deze staat werd onmiddellijk aangevallen door Arabische bevolkingsgroepen. Dit was de start van een lange oorlog, waarbij de joodse staat erin slaagde om het grootste gedeelte van het oude Palestijnse grondgebied te veroveren. Tot op vandaag zijn er in deze regio gewapende conflicten, aanslagen en oorlogen aan de gang waarbij gevochten wordt om de verdeling van het grondgebied.

Deze man kwam in opstand tegen de Egyptische overheid. Volgens hem waren alle islamitische overheden die zich niet op de Koran of de Sharia baseerden, verkeerd. Daarom riep hij op om de Egyptische overheid omver te werpen. Hij vond dat daarbij geweld mocht gebruikt worden.

Hij verbleef een tijd in de VS om het onderwijssysteem te bestuderen. Die periode maakte een negatieve indruk op hem. Hij vond dat de wereld ver was afgedwaald van de islam. Hij wou de islamitische landen weer islamiseren, desnoods met geweld.

In 1945 liet de Egyptische kolonel Nasser deze man oppakken omdat hij een gevaar vormde voor de Egyptische staat. Hij vloog voor tien jaar in de gevangenis. Toen hij weer vrij was, werkte hij mee aan een moordaanslag op Nasser. Hij werd opgepakt en geëxecuteerd.

In het begin van de twintigste eeuw werden in België verschillende steenkoolmijnen geopend. Die vroegen veel werkkrachten. Het werk in de mijnen was zwaar, gevaarlijk en slecht betaald. Naast duizenden Belgische mijnwerkers kwamen vanaf de jaren twintig ook Italianen, Polen en Tsjechen in de Belgische mijnen werken. In de jaren zestig sloot België contracten af met Marokko en Turkije zodat ook Marokkanen en Turken gemakkelijk in België zouden kunnen komen werken. Men ging ervan uit dat deze gastarbeiders op termijn terug zouden keren naar hun landen. Uiteindelijk gebeurde dat niet en kwamen de gezinnen van de gastarbeiders over naar België. Toen het duidelijk was dat deze mensen in België zouden blijven, werd de islam officieel erkend als godsdienst en werden de gastarbeiders immigranten genoemd.

Dit was een spontane uitbarsting van Palestijns volksprotest tegen de Israëlische militaire bezetting. Dit protest werd gekenmerkt door algemene stakingen, het weigeren van betalen van door Israël opgelegde belastingen, de oprichting van een ondergronds scholennetwerk, het boycotten van Israëlische producten en het gooien van stenen naar Israëlische soldaten. De Israëlische staat sloeg keihard terug. Meer dan duizend Palestijnse jongeren werden om het leven gebracht door Israëlische troepen. De meeste leiders van de opstanden werden gearresteerd. Uiteindelijk kwam er een akkoord tussen Israël en Palestina: de Oslo-akkoorden.

In 2000 breekt een tweede grote opstand los omdat de Oslo-akkoorden de veiligheid, vrede en vrijheid van de Palestijnen niet verbeterd hadden. Vanaf 2004 wordt het woord uit de titel ook gebruikt om te verwijzen naar het deels gewelddoos verzet van Palestijnse dorpelingen samen met Israëlische groeperingen (bv Anarchisten tegen de Muur) tegen de inname van Palestijnse gronden voor de aanleg van de Israëlische Westoeverbarrière.

De aanwezigheid van islam in België was doorheen de jaren niet echt een hot item. Alleen vanuit extreem-rechtse hoek werd soms gezegd dat de islam minderwaardig was. Na de aanslagen op het World Trade Center in de VS veranderde dat. Sindsdien wordt de islam meer en meer voorgesteld als een gevaarlijke, achterlijke godsdienst. Dat gebeurt niet alleen vanuit rechtse hoek, maar ook mensen die zich links en progressief noemen, doen hieraan mee. Wetenschappers bestuderen de islam om na te gaan of deze religie wel compatibel is met de Westerse waarden en normen. In de media en op straat mag men in naam van de vrije meningsuiting om het even wat zeggen over de islam. Er komen in België verhitte debatten over cartoons waarin de Profet v.z.m.h. belachelijk gemaakt wordt, over een hoofddoekenverbod op school, over een minarettenverbod, over films waarin de islam of de Koran als terroristisch en gevaarlijk worden voorgesteld,...

